

- Teine osa, et lennuettevõtjate, kes nendes tegevustes osalesid, väljajätmine otsuse resolutsioonist rikub võrdse kohtlemise, diskrimineerimiskeelu ja komisjoni omavolilise sekkumise eest kaitse põhimõtet;
4. Neljas väide, et *traffic inbound* EEE arvati ühe ja jätkuva rikkumise hulka, mis rikub komisjoni territoriaalset pädevust piiravaid reegleid. See väide jaguneb kaheks osaks:
- Esimene osa, et EMP-s ei ole *traffic inbound* EEE praktikat rakendatud;
 - Teine osa: komisjon ei ole tõendanud konkreetsemõju esinemist EMP-s seoses *traffic inbound* EEE-d puudutava tegevusega;
5. Viies väide, et põhjendused on vasturääkivad ja hindamisel tehti ilmselge viga, mis rikub järeldust, et ekspediitorite tellimisest keeldumine on ühe ja jätkuva rikkumisest eraldiseisev element. See väide koosneb kahest osast:
- Esimene osa, et nimetatud järelduse põhjendused on vasturääkivad;
 - Teine osa, et nimetatud järelduses tehti ilmselge hindamisviga;
6. Kuues väide, et Air France-KLM-ile määratud trahvide arvutamisel arvesse võetud müügiväärtused on valed, ning see väide jaguneb kaheks osaks:
- Esimene osa, et tariifide arvamine müügiväärtuste hulka tugineb põhjenduste vasturääkivusel, mitmel õigusnormide rikkumisel ja ilmselgel hindamisveal;
 - Teine osa, et 50 % *revenue inbound* EEE arvamine müügiväärtuste hulka rikub 2006. aasta trahvi määramise suuniseid ning *non bis in idem* põhimõtet;
7. Seitsmes väide, et rikkumise raskusastet hinnati valesti, ning see väide jaguneb kaheks osaks:
- Esimene osa tugineb argumendil, mille kohaselt tegevuste raskusastme ülehindamine rajaneb mitmel ilmselgel hindamisveal ning karistuste proportsionaalsuse võrdse kohtlemise põhimõtete rikkumisel;
 - Teine osa, et argument, mille kohaselt tegevuste raskusastme ülehindamine tuleneb EMP-st väljaspool rakendatud tegevusega seotud kontaktide arvamine rikkumise hulka, rikub komisjoni territoriaalse pädevuse eeskirju;
8. Kaheksas väide, et Air France'ile ette heidetud ning Air France-KLM-ile määratud trahvi arvutamisel arvesse võetud rikkumise kestuse arvutamine oli väär;
9. Üheksas väide, et põhjendusi ei esitatud ning komisjoni poolt õigusnormide alusel antud 15 %-line vähendamine oli ebapiisav.

13. juunil 2017 esitatud hagi – Qualcomm ja Qualcomm Europe versus komisjon

(Kohtuasi T-371/17)

(2017/C 256/39)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: Qualcomm, Inc. (San Diego, California, Ühendriigid), Qualcomm Europe, Inc. (San Diego) (esindajad: advokaadid M. Pinto de Lemos Fermiano Rato ja M. Davilla)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

- tühistada Euroopa Komisjoni 31. märtsi 2017. aasta otsus C(2017) 2258 final, mis käsitleb nõukogu määruse nr 1/2003 artikli 18 lõike 3 ja artikli 24 lõike 1 punkti d kohast menetlust asjas AT.39711 – Qualcomm (hinnakujundus); ja

— mõista kohtukulud välja Euroopa Komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad kuus väidet.

1. Esimene väide, et vaidlustatud otsus rikub vajalikkuse põhimõtet

- Hagejad väidavad, et vaidlustatud otsus läheb kaugemale komisjoni piiratud uurimispädevusest, mis on määratletud vastuväiteteatises (VT), kohtuistungil, hetkeolukorda kajastaval koosolekul ning viimastes teabenõuetes (TN), nii väidetava kuritarvituse kestuse kui ka kahju tõenäosuse teooriate osas, mida komisjon uurib.
- Lisaks väidavad hagejad, et vaidlustatud otsuses sisalduvad kaugeleulatuvaid küsimusi ei saa pidada täiendavateks küsimusteks, mille eesmärk on pelgalt saada selgitusi vastuväiteteatisele nende antud vastuses ning kohtuistungil esitatud väidete kohta, vaid kui täiesti uusi ja põhjendamatuid nõudeid.
- Veel on hagejate sõnul vaidlustatud otsuse eesmärk silmas pidada neid aspekte, mis puudutavad hagejate vastuseid teabenõuetele, millest mõned esitati rohkem kui viis aastat tagasi, ning puudutavad asjaolusid, mis leidsid aset kümme või enam aastat tagasi. Hagejad väidavad, et kui nüüd taotletav täiendav teave oleks olnud tõepoolest komisjoni uurimise jaoks vajalik, oleks neil olnud õiguspäraselt alus eeldada, et komisjon vähemalt püüab saada sellist teavet ja täpsustusi hiljemalt enne vastuväiteteatise esitamist detsembris 2015 ja mitte 2017. aasta alguses.
- Hagejate sõnul on vaidlustatud otsuse kohaselt lisaks nõutav, et ta teeksid komisjoni eest märkimisväärse hulga tööd, seal hulgas andmetöötlust, mis tuleb esitada spetsiaalses vormis.
- Lõpuks väidavad hagejad, et komisjonil ei ole õigus trahvi ähvardusel panna koormat, mis pealtnäha on mõeldud selleks, et lubada hagejatel sisustada oma argumente, mille nad esitasid vastuväiteteatise põhjendamiseks.

2. Teine väide, et vaidlustatud otsus rikub proportsionaalsuse põhimõtet.

- Hagejad leiavad, et teave, mida nendelt vaidlustatud otsusega soovitakse saada, on põhjendamatu, kaugeleulatuv ja seda on äärmiselt kulukas koguda või kokku panna. Nende hinnangul nõuab vaidlustatud otsus neilt suure hulga sellise teabe kogumist, mida nad tavapärase äritegevuse käigus süstemaatiliselt ei kogu ega säilita, ning komisjoni eest märkimisväärse hulga töö tegemist.
- Hagejad väidavad, et perioodilised karistusmaksed, mis on vaidlustatud otsusega ette nähtud juhuks, kui hagejatel ei õnnestus esitada konkreetset ajavahemikul vastavat teavet, on põhjendamatud ning ettenähtud tähtajad ei ole mõistlikud.

3. Kolmas väide, et vaidlustatud otsus ei ole piisavalt põhjendatud

- Hagejad väidavad, et vaidlustatud otsus annab mitmes aspektis mitteveenvaid, ebaselgeid ja sobimatuid põhjendusi, millega ei saa õigustada komisjoni ülemääraseid ja mittevajalikke teabenõudeid. Hagejate sõnul ei anna vaidlustatud otsus muus osas ühtegi põhjendust. Seega ei mõista hagejad endi hinnangul neid põhjusi, miks on nõutav teave komisjoni uurimise läbiviimiseks vajalik.

4. Neljas väide, et vaidlustatud otsuse mõte on tõendamiskoormuse alusetu ümberpööramine

- Hagejad leiavad, et vaidlustatud otsuse mõte on ümber pöörata tõendamiskoormust ja tegelikult hageja juhtum üles ehitada „väljapoolt“. Eelkõige nõuab vaidlustatud otsus, et hagejad kontrolliksid komisjoni eest hagejate raamatupidamise kandeid, olgugi et neid kandeid on põhjalikult juba väljapoolt auditeeritud. Samamoodi palub vaidlustatud otsus hagejate hinnangul tõendada, et nad on oma äritegevuses järginud seadust.

5. Viies väide, et vaidlustatud otsus rikub õigust hoiduda ütlustest iseenda vastu

- Hagejad leiavad, et vaidlustatud otsuse kohaselt tuleb neil esitada „teavet“, mida ei saa õiguspäraselt pidada faktilistest asjaoludest või dokumentidest koosnevaks, vaid mis koosneb hoopis arvutustest, üksikasjadest ja koodidest, hüpoteetilistest hindadest ning mitmete aastate taha jäävatest varasemate oletuste analüüsidest ja tõlgendustest.
- Hagejad leiavad lisaks, et vaidlustatud otsuse kohaselt tuleb neil tõendada, et nad on ennetavalt võtnud meetmeid ELi konkurentsieeskirjade järgimiseks.

6. Kuues väide, et vaidlustatud otsus rikub hea halduse põhimõtet

- Hagejad väidavad, et vaidlustatud otsuse vastuvõtmise ajastus, sisu ja kontekst tekitab tõsisid küsitavusi puuduliku halduse, süüdistusliku aluse ning ahistamise osas ning nende hinnangul kasutab komisjon ära oma ulatuslikke uurimisvõlutusi, üritades varjata oma läbikukkumist väidetava rikkumise tõendamisel pärast seitset aastat kestnud uurimist.

12. juunil 2017 esitatud hagi – Louis Vuitton Malletier versus EUIPO – Bee Fee Group (LV POWER ENERGY DRINK)

(Kohtuasi T-372/17)

(2017/C 256/40)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: Louis Vuitton Malletier (Pariis, Prantsusmaa) (esindajad: advokaadid P. Roncaglia, G. Lazzeretti, F. Rossi ja N. Parrotta)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Bee Fee Group LTD (Nikosia, Küpros)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi omanik: apellatsioonikoja menetluse teine pool

Vaidlusalune kaubamärk: sõnalisi osi „LV POWER ENERGY DRINK“ sisaldav ELi musta, punast ja valget värvi kujutismärk – ELi kaubamärk nr 12 898 219

Menetlus EUIPOs: kehtetuks tunnistamise menetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO neljanda apellatsioonikoja 29. märtsi 2017. aasta otsus asjas R 906/2016-4

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus ja seega tunnistada vaidlustatud kaubamärk kehtetuks;
- mõista hageja kohtukulud välja EUIPO-lt;
- mõista hageja kohtukulud välja kaubamärgi omanikult.

Väited

- Määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 5 rikkumine;
 - määruse nr 207/2009 artikli 75 ja õiguskindluse põhimõtte rikkumine.
-